

ROMANIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)
Mardi 21 mai 2002 (après-midi)
Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Comentați unul din pasajele următoare:

1. (a)

Am intrat în vie, am luat-o între două șiruri, părându-mi-se că simt parfumul fără seamăn al vinului. Un coridor vegetal, tot mai departe prin nebunia lui, nebunia lumii, eu vânătorul ! Mă clătinam de-a binelea și simțeam că pământul se înalță cu mine, eram în vârful cumpenei, pe culmea istoriei, și răbufnea în mine toată viața, și vina tuturor. În tălpi, în degetele mari de la picioare, în călcâie, în pulpe și genunchi, era o întoarcere grea și plânsă, fiul risipitor care vine ca să găsească o vatră stinsă, un mormânt răcit, o zdreanță din năframa arsă a mamei.

Deodată zgomotul mă lovi în tâmplă, m-am întors ca și cum s-ar fi tras un închizător pe urma mea, și era un cap de cal agățat în stâlp, os alb-vinețiu, mestecat de ploaie ! Peste ochii goi veneau arcadele ca niste streșini, iar ruptura nasului împărțea simetric dinții roși. Tigva se miscă în adiere și lovi mort lemnul stâlpului. Iar m-a trecut un fior.

În față, mai era încă jumătate de drum prin vie, și noaptea rotunjea contururile mai mult. Ca între două maluri de apă, oprite cu un cuvânt dumnezeiesc.

În urmă, coama casei, și nicio lumină.

Am simțit fluierul copilăriei în gât. M-am aplecat, am căutat orb cu mâinile. Mai erau struguri neculeși, și erau și unii stafidiți. Am căzut între șiruri, cu cerul deasupra. Capul de cal nu-l mai zăream, dar zgomotul gol venea destul de regulat.

M-am întors. Sus, iar dulapul, lampa care începuse să fileze, fereastra. Am închis, mi-am scos din valiză pijamaua, și mi s-a părut ciudat de cunoscută, ciudat de orășenească, în decorul ăsta. Parcă mi-era puțin rușine de ea, față de pat și de lampă, față de cămașa cu arnici de altădată, lungă până în tălpi, unde-o fi ajuns, cine-o fi făcut-o-cârpe atunci, când se rupsese gospodăria noastră, și tata, chiabur, fusese scuipat de toți, în satul în care altădată era fruntea ? Ei, dar fără asta nu ajungeam poate la oraș, nu treceam prin ce trecusem, nu-mi ridicam nivelul prin cunoștințele mele noi, nici trupul meu nu-l cunoștea pe al Florenței.

Cum am pus capul pe pernă, s-a învârtit camera cu mine.

Petre Popescu, *Sfârșitul bahic* (1973)

- În ce împrejurări se află eroul în acest pasaj ?
- Ce tehnică folosește autorul ca să creeze atmosferă ?
- Ce impresie îi face via autorului ?
- Ce vă sugerează pasajul ?

1. (b)

Psalm 3

Tare sunt singur, Doamne, și pieziș !
Copac pribeag uitat în câmpie,
Cu fruct amar și cu frunziș
Țepos și aspru-n îndârjire vie.

5 Tânjesc ca pasărea ciripitoare
Să se oprească-n drum,
Să cânte-n mine și să zboare
Prin umbra mea de fum.

10 Aștept crâmpeie-n zbor de gingășie,
Cântece mici de vrăbii și lăstun
Să mi se dea și mie,
Ca pomilor de rod cu gustul bun.

15 Nu am nectare roze de dulceață,
Nici chiar aroma primei agurizi,
Și prins adânc între vecii și ceață,
Nu-mi stau pe coajă moile omizi.

20 Nalt candelabru, strajă de hotare,
Stelele vin și se aprind pe rând
În ramurile-ntinse pe altare -
Și te slujesc; dar, Doamne, până când ?

De-a fi-nflorit numai cu focuri sfinte
Și de-a rodi metale doar, pătruns
De grele porunci și-nvățăminte,
Poate, că, Doamne, mi-este de ajuns.

25 În rostul meu tu m-ai lăsat uitării
Și mă muncesc din rădăcini și sânger,
Trimite, Doamne, semnul depărtării,
Din când în când, câte un pui de înger,

30 Să bată alb din aripi la lună,
Să-mi dea din nou povața ta mai bună.

Tudor Arghezi, "Psalm 3" *Cuvinte potrivite* (1927)

- Despre ce este vorba în această poezie ?
- Discutați metaforele folosite de poet.
- Care este relația între autor și Dumnezeu în această poezie ?
- Ce vă sugerează poezia ?